

**CĂN NGUYÊN CỦA TAI NẠN VÀ BỆNH TẬT
HÃY TRÂN TRỌNG
SINH MẠNG, XIN ĐỪNG GIẾT HẠI ĐỘNG VẬT
(TẬP 3)**

Người phỏng vấn: Cô Đinh Gia Lê (A)

Khách mời: Lão Pháp Sư Tịnh Không (B)

Ngày: 22/4/2012

Tại: Hiệp Hội Giáo Dục Phật Đà Hồng Kông

A: Kính chào Pháp Sư!

B: chào bạn.

A: Hôm nay chúng ta tiếp tục buổi phỏng vấn. Thưa Pháp Sư, hiện nay có rất nhiều người lớn, trẻ con đều đang chơi những trò chơi giết người, giết động vật trên máy tính, trên mạng, trên máy điện tử. Họ chơi những trò chơi chém giết này rồi bị ghiền luôn. Xin hỏi Pháp Sư, giết người và động vật được tạo ra bằng những hư cấu tưởng tượng có được xem là sát sanh không? Kính xin Pháp Sư từ bi khai thị.

B: Là sát sanh. Những thứ này, những năm đầu khi tôi mới học Phật, còn chưa xuất gia, Thầy Phương Đông Mỹ nói với tôi, ti vi lúc đó mới chỉ là ti vi trắng đen, chưa có tivi màu. Thầy nói cho tôi biết, thứ này có thể cứu người, cũng có thể hại người. Bản thân truyền hình là không có thiện ác, nó là trung tính, vấn đề nằm ở chỗ bạn phát tiết mục gì, nếu phát những tiết mục không tốt đó là hại người, phát những tiết mục nhân nghĩa đạo đức chính là cứu người. Thầy Phương nói phải biết đạo lý này, nó cũng giống như nước vậy, có thể nâng thuyền cũng có thể lật thuyền. Thầy nói với tôi, tai nạn lớn của Mỹ sau này chính là do thứ này mang đến. Thầy nói Trung Quốc mới bắt đầu, cần phải cẩn thận đề phòng. Giờ đây, bạn xem, từ truyền hình chuyển thành đường truyền internet, ngày càng phổ biến. Trẻ con, tình hình ở Trung Quốc tôi không rõ lắm, tôi sống ở Mỹ rất nhiều năm, trẻ con Mỹ học cấp một thì đã sử dụng máy vi tính rồi.

A: Thưa Sát sanh., bây giờ ở Trung Quốc cũng như vậy.

B: Chúng ở trên máy vi tính tiếp thu quá nhiều thứ, nên làm sao chúng lại không học hư được chứ! Mỗi ngày đều dạy chúng những thứ xấu, những thứ xấu đó đã trở thành xu hướng tư tưởng chủ yếu của chúng. Chúng cho rằng đây là đúng, cho rằng

giết người là đúng, thậm chí giết cha mẹ cũng là đúng, đây không phải rất tệ rồi sao? Cho nên đây chính là nhân tố chủ yếu đầu tiên gây ra kiếp nạn lớn của ngày nay, chính là do những thứ này. Vì thế dù cho họ không có giết người, nhưng họ ngày ngày đều truyền bá cái ý niệm giết hại này.

A: Ý niệm giết hại à?

B: Đúng vậy, cái ý nghĩ này chính là chủng tử, sau này khi họ có quyền lực thì việc gì họ cũng dám làm cả. Vì thế phải uốn cây từ lúc còn non, dạy dỗ từ lúc nhỏ chính là nền tảng của giáo dục. Nền tảng giáo dục của chúng ta ngày nay là gì? Là sát đạo dâm vọng, là tham sân si mạn, xã hội này còn có thể cứu sao? Cho nên rất khó khăn! Chúng tôi hiểu được tình trạng này. Thời kỳ kháng chiến, Ấn Quang Đại Sư cả đời chỉ tổ chức một lần Pháp hội, tổ chức một lần Pháp hội Hộ quốc tức tai, Ngài làm chủ trì, Pháp hội tổ chức gồm tám ngày, bảy ngày Pháp hội, ngày cuối cùng là quy y. Giết hại mãi mãi không thể giải quyết được vấn đề, chỉ có tâm từ bi chân thật mới hóa giải được.

A: Từ bi thật sự.

B: Tâm từ bi chân thật có thể hóa giải tất cả vấn đề, nếu không phải dùng cách này mà dùng cách khác thì chỉ càng làm cho kiếp nạn này nghiêm trọng hơn, ác liệt hơn, không thể đạt được sự giải quyết đúng đắn. Chúng ta từ bài học của lịch sử, sự diễn biến của sáu, bảy mươi năm trở lại đây có thể thấy được, diễn ra ngày càng khốc liệt. Lúc đầu, Liên hiệp quốc dùng tư tưởng của phương Tây để giải quyết vấn đề, đó là dùng cách trả thù, dùng trấn áp, cuối cùng trở thành chiến tranh khủng bố, lúc đó mới có một số người hiểu ra rằng không thể tiếp tục dùng cách này được nữa. Khi tôi ở Úc, Đại học Queensland đến tìm tôi, muốn tôi thảo luận vấn đề này với mọi người và các giáo sư của Học viện hòa bình, tôi mang tư tưởng truyền thống của dân tộc giới thiệu với họ. Vấn đề có thể giải quyết được, không có vấn đề nào không thể giải quyết được, chính là dùng tâm từ bi chân thành.

A: Dùng tâm từ bi chân thành.

B: Mới có thể giải quyết được vấn đề. Người có ác hơn, bạn dùng tâm từ bi chân thành cũng sẽ cảm hóa được họ, bạn dùng trấn áp báo thù, vậy thì càng ngày càng khốc liệt hơn, họ cũng không phục.

A: Thừa Pháp Sư, có nhiều trẻ con, còn có một số người lớn nữa, con thấy rất nhiều trẻ con ở mẫu giáo, bây giờ mỗi bé đều có thể sử dụng máy vi tính bất cứ lúc nào. Tức là trẻ con lúc nào cũng cầm một máy trò chơi giết người, sau đó chúng bị ghiền luôn. Rồi khi bước vào thực tế cuộc sống hằng ngày, nếu có người nào làm gì

không phải với chúng thì tâm giết hại của chúng sẽ khởi dậy, có phải là như vậy không ạ?

B: Không sai, ngay cả cha mẹ cũng giết, ngay cả thầy cô cũng giết.

A: Xã hội hiện nay lan truyền một câu nói “ta giết người”, thừa Pháp Sư, con cảm thấy có thể cũng là xuất phát từ trên internet.

B: Không sai.

A: Có một hôm có một người nói với con như vậy, khi đó con giạt bắn người, anh ta liền cười ha ha, rồi họ nói: “Cô làm gì mà lạc hậu thế chứ, đây là câu nói đang rất thịnh của chúng ta mà”. “Tao giết mày, tao giết mày” quả thật đã trở thành câu cửa miệng rồi.

B: Ý nghĩ này của họ đã tạo nghiệp rồi, Phật pháp nói ba nghiệp thân, khẩu, ý. Khởi tâm động niệm là bạn đã tạo nghiệp rồi, nghiệp này bạn phải thọ lãnh quả báo. Đây là nghiệp gì vậy? Nghiệp địa ngục! Sân hận, sát nghiệp là đọa địa ngục, tham lam là nghiệp ngạ quỷ, ngu si là nghiệp súc sanh, họ sanh tâm động niệm là đang tạo tội. Miệng tạo tội, ý tạo tội, tuy là tay không làm nhưng đã tạo tội địa ngục rồi.

A: Đã tạo tội địa ngục rồi.

B: Tạo tội địa ngục.

A: Thừa Pháp Sư, con trai của con cũng thích chơi loại trò chơi giết người này. Có một lần con bảo nó ăn cơm, nó nói: “Con còn chưa giết hết”, thế là nó cứ ở đó ra sức giết một cách quyết liệt. Khi con trở về nhất định phải cho nó xem cái đĩa này, nhất định tuyệt đối không thể chơi trò chơi giết người, giết động vật như vậy nữa, thật không thể chơi được.

B: Trò chơi này theo Phật pháp mà nói chính là dẫn bạn xuống địa ngục.

A: Dẫn mình xuống địa ngục, thật là đáng sợ, thừa Pháp Sư. Rất nhiều người không biết rõ chân tướng sự thật này, nhất định phải nói cho họ biết, xin cảm ơn Pháp Sư.

B: Đối với trẻ con phải đặc biệt lưu ý, tại sao lại đưa con mình vào địa ngục chứ?

A: Đúng vậy ạ! Bậc làm cha mẹ chúng con thật khờ dại, không biết dạy dỗ con của mình.

B: Vì thế ti vi, máy vi tính không biết đã hại biết bao nhiêu người! Tạo thành kiếp nạn lớn cho xã hội hiện nay chính là những thứ này.

A: Thật là đáng sợ, cảm ơn Pháp Sư. Thưa Pháp Sư, xin ngài chỉ dạy cho chúng con: nhà khoa học phát minh vũ khí hạt nhân - vì con có một người bạn làm nghề này, nên lần này anh ta đặc biệt nhờ con đến hỏi Pháp Sư vấn đề này, họ phải gánh chịu hậu quả như thế nào?

B: Phải gánh lấy hậu quả, gánh lấy việc họ đã gây ra khủng hoảng cho mọi người trên toàn thế giới. Nhắc đến vũ khí hạt nhân ai cũng lo lắng hoảng sợ, bạn mang lại sự uy hiếp lớn đến như vậy cho mọi người trên toàn thế giới, bạn có cần phải gánh chịu trách nhiệm không? Việc như vậy người Trung Quốc thời xưa nhất định không làm, không phải là họ không biết nhưng tại sao lại không phát minh? Họ sợ nhân quả báo ứng. Nếu người Trung Quốc muốn phát triển từ khoa học thì đại khái là thế giới này đã bị hủy diệt từ một ngàn năm trước rồi.

A: Tổ tiên chúng ta thật sự có khả năng.

B: Có khả năng, có trí tuệ này, làm sao không biết chứ! Tâm chuyên nhất vào một chỗ thì không có việc gì không làm được. Cho nên con đường họ chọn là đạo đức, con đường luân lý đạo đức, tuyệt đối không chọn con đường sát đạo dâm vọng, tuyệt đối không làm việc này, việc này là nghiệp tội ở ba đường ác. Con người đến thế gian này để làm gì? Nghiệp báo. “*Nhân sinh thù nghiệp*”, bạn tạo nghiệp thiện thì bạn đến để hưởng phước, bạn tạo nghiệp ác thì bạn đến chịu tội. Đây là vận mệnh đã quyết định rồi, không phải người khác quyết định mà là tự bản thân mình quyết định, kiếp trước do mình tự tạo, kiếp này mình thọ lãnh, kiếp này tạo thì kiếp sau lãnh, đây là nghiệp báo thân. Chúng ta cả một đời chịu tội, khổ nạn nhiều, kiếp sau không muốn chịu tội nữa, vậy thì phải siêng năng tu tập. Tôi bây giờ đã hiểu rõ rồi, nghiệp nhân quả báo phân biệt rõ ràng, đừng nói là lời ác không dám nói, “giết” là lời nói bất thiện, không thể nói, mà ý niệm này cũng không thể khởi.

A: Không thể khởi ý niệm này à?

B: Ý niệm đều không thể khởi. Tại sao lại không niệm Phật? Điều thiện lớn nhất của thế xuất thế gian chính là niệm A Di Đà Phật. Tại sao không niệm A Di Đà Phật, lại niệm giết, niệm tham chứ? Sai rồi, thực sự là sai rồi. Cho nên người niệm Phật trong thời đại ngày nay chỉ có một câu A Di Đà Phật, thiện trong thiện, phước trong phước, không có gì lớn hơn so với điều này. Một câu A Di Đà Phật có thể tiêu trừ nghiệp tội của vô lượng kiếp, lời nói này là của Phật, không phải lời nói giả dối.

A: Hoàn toàn chính xác.

B: Đúng thế.

A: Thưa Pháp Sư, người bạn của con, anh ta nghe người ta nói là địa ngục, bây giờ có thêm địa ngục mới chỉ chuyên dành cho những người chế tạo vũ khí hạt nhân, là nơi để họ thọ lãnh quả báo, có đúng như vậy không ạ? Điều này làm anh ta rất sợ hãi, thưa Pháp Sư, anh ta rất sợ.

B: Có, thật sự là có. Vì địa ngục không phải là do con người tạo ra, cũng không phải là do ông trời tạo ra, cũng không phải là do Diêm Vương tạo ra, mà là do nghiệp lực của chính mình biến hiện ra. Bạn chế tạo vũ khí hạt nhân, bạn sẽ nghĩ đến tình hình nổ tung của vũ khí hạt nhân, sự nổ tung này ai ở trong đó? Chính bạn ở trong đó, thân thể máu thịt bạn theo sự nổ tung mà phun ra, rất đáng sợ.

A: Thật đáng sợ quá.

B: Rất đáng sợ. Cho nên người nào đã tiếp nhận được sự giáo dục của truyền thống, họ tuyệt đối không làm việc này. Bạn xem Gia Cát Lượng phát minh trâu gỗ ngựa gỗ, đó là vận chuyển cơ giới hóa, khi ông ta chết toàn bộ đều hủy hết, không để lại cho người sau. Đây là tại vì sao? Là vì từ bi! Đây không phải là tiếc pháp keo kiệt, đây là từ bi. Vật này phát triển, nếu không có đạo đức thì đây là hại người, trên tay người có đạo đức nó có thể cứu người, trên tay người không có đạo đức nó là hại người.

A: Vậy là ông ấy nghĩ cho con cháu thế hệ sau của ông ấy, đối với việc này...

B: Đúng vậy.

A: Nhất định phải có trách nhiệm đối với trái đất.

B: Đúng thế, phải có trách nhiệm. Cho nên suy nghĩ của người Trung Quốc thời xưa, họ nghĩ cho hiện tại, quan trọng hơn nữa họ còn nghĩ cho thế hệ sau này, họ có trách nhiệm đối với lịch sử, họ có trách nhiệm đối với thế hệ sau. Không giống như nước ngoài, người nước ngoài không có quan niệm này, họ chỉ biết một đời của họ, không có thế hệ thứ hai, cho nên họ mới dám làm như thế. Vì vậy, sau này, việc cứu lấy thế giới vẫn phải cần văn hóa truyền thống của Trung Quốc, ngoài văn hóa truyền thống của Trung Quốc ra, không tìm được loại thứ hai để thay thế, đây là do tiến sĩ Toynbee nói.

A: Không tìm được loại thứ hai à?

B: Không tìm được loại thứ hai. Vì thế tôi mới đề xướng khuyến mọi người phải học văn ngôn văn, người trên toàn thế giới đều phải học văn ngôn văn. Vì toàn bộ những thứ cổ xưa của Trung Quốc đều viết bằng văn ngôn văn. Bạn không hiểu văn ngôn văn, xem bản phiên dịch thì sự chênh lệch rất lớn. Có nghĩa là người khác ăn rồi nhả ra cho bạn ăn, bạn không nếm được mùi vị ban đầu vốn có của nó, bạn

phải học văn ngôn văn thì bạn mới hiểu được ý nghĩa sâu xa đó. Văn ngôn văn không khó, chúng tôi hỏi một số sinh viên ở Đại học Mỹ, vài trường học ở Anh, tôi hỏi: “Các bạn học văn ngôn văn bao lâu rồi?” Họ có thể nói được, đọc được, viết được, họ nói với tôi là ba năm, không khó! Họ học ba năm, người Trung Quốc học hai năm, tại sao chúng ta lại không dùng hai năm thời gian để tiếp nhận nền văn hóa truyền thống của năm ngàn năm chứ!

A: Pháp Sư kêu gọi rất nhiều người cấm vững ba cái gốc (Nho-Thích-Đạo), đặc biệt là Đệ Tử Quy, biết bao nhiêu người nhận được lợi ích! Sau khi học xong, thực hiện mới biết đây là tiêu chuẩn làm người. Trước đây làm người không có tiêu chuẩn, cảm thấy người ta làm sao thì tôi làm vậy. Còn bây giờ cảm thấy rất có lợi ích, những thứ của văn hóa truyền thống thật tốt. Quyển Đệ Tử Quy chỉ nhỏ và mỏng như vậy, nhưng con cảm thấy thật là tốt!

B: Đúng, ba cái gốc này có thể cứu toàn thế giới.

A: Toàn bộ tiêu chuẩn hành vi làm người đều ở trong đó, thật là tốt. Thưa Pháp Sư, người bạn của con sau khi anh ta nghe được tin này, tức là nói bây giờ đã tạo ra địa ngục hành hình mới để họ chịu quả báo, thế là anh ta quyết tâm không làm nghề này nữa. Anh ta muốn xin Pháp Sư từ bi khai thị dạy anh ta bây giờ phải sám hối như thế nào? Anh ta rất hối hận.

B: Niệm Phật.

A: Niệm Phật hồi hướng cho những việc anh ta đã từng làm.

B: Niệm Phật, đúng vậy, niệm Phật cầu sanh Tịnh độ.

A: Niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, dạ, cảm ơn Pháp Sư. Thưa Pháp Sư, bây giờ có rất nhiều người mắc bệnh phải tiêm thuốc kháng sinh, giết vi khuẩn. Trong bụng trẻ con có giun, khi con còn nhỏ đã ăn qua kẹo Bảo Tháp, Pháp Sư nói uống thuốc diệt giun có bị xem là sát sanh không? Có cách nào tốt hơn không ạ?

B: Có cách tốt hơn nhưng người ta không tin. Cách tốt hơn chính là ý niệm, dùng tâm yêu thương xin chúng rời khỏi thân thể chúng ta, chúng có thể, chúng sẽ rời khỏi khi chúng ta đi đại tiện.

A: Nếu con có giun thì con phải nói với giun Bò Tát trên cơ thể của con.

B: Không sai.

A: “Xin các vị từ bi rời khỏi, tôi sẽ niệm Phật cho các vị”. Chỉ muốn chúng rời khỏi không thôi thì chúng sẽ không tiếp nhận đúng không Thầy?

B: Cái nào?

A: Thì nếu chúng ta chỉ muốn con giun rời khỏi, chắc chắn chúng sẽ không chịu, nhất định phải niệm Phật cho chúng, làm công đức cho chúng thì chúng mới chịu rời khỏi.

B: Không sai, “Các vị không gây trở ngại cho tôi thì sau này khi tôi thành tựu đều là do các vị hộ trì, công đức không thể nghĩ bàn”.

A: Pháp Sư cho rằng, ví dụ như vi khuẩn gây bệnh, giun trong đường ruột, có phải cũng đều là nhân duyên nhiều đời nhiều kiếp với chúng ta, đến để báo thù không?

B: Không sai, hoàn toàn chính xác.

A: Vậy con uống thuốc diệt giun để tiêu diệt chúng, chúng sẽ rất tức giận!

B: Đúng vậy, đương nhiên rồi, vì thế nên phải hóa giải.

A: Phải hóa giải.

B: Đúng! Bạn xem niệm lực này, hôm qua tôi có nói với bạn về tiến sĩ Hew Len ở Mỹ, hoàn toàn dùng niệm lực, không dùng bất cứ loại thuốc men nào. Chỉ là dùng ý niệm thiện, tâm thuần tịnh, ý niệm thuần thiện, khiến cho tất cả những tế bào mang tật bệnh đều phục hồi bình thường.

A: Vậy tế bào rất nhiều, ví dụ bác sĩ xét nghiệm ra là bạch cầu nhiều thì con nói với các tế bào bạch cầu.

B: Nói với tất cả các tế bào trên khắp cơ thể.

A: Nói với tất cả các tế bào.

B: Đúng vậy, để tất cả các tế bào đều khỏe mạnh, đều không mang tật bệnh.

A: Điều này rất linh nghiệm, thưa Pháp Sư!

B: Linh nghiệm, linh nghiệm vô cùng.

A: Nhưng con cảm thấy là nếu tin thì mới linh, mọi người tin thì rất linh nghiệm, bạn không tin, bạn nghi ngờ, vậy chắc chắn không có tác dụng.

B: Không tác dụng, đúng vậy. Nghi ngờ là phá hết hoàn toàn công lực của bạn rồi.

A: Thưa Pháp Sư, ngài xem bây giờ trồng hoa màu, một khoảng thời gian trước con cũng tự mình khai thác một miếng đất trồng rau, ngài cho rằng phun thuốc trừ sâu, đốt lửa khai hoang có được xem là sát sanh không?

B: Được tính là sát sanh, đặc biệt là đốt lửa khai hoang thật không thể tưởng tượng được!

A: Vậy sao, thưa Pháp Sư? Nhưng bây giờ nông dân đều đốt lửa khai hoang.

B: Đốt lửa khai hoang tội rất nặng, bạn phải biết rằng một ngọn lửa của bạn chết biết bao nhiêu chúng sanh! Đó chẳng khác nào là một trận chiến tranh.

A: Đúng vậy sao ạ! Thật là đáng sợ quá!

B: Đúng thế, bạn đốt lửa khai hoang đồng nghĩa với việc phát động một cuộc chiến tranh, bạn giết chết biết bao nhiêu chúng sanh, đó là tội địa ngục, nhất định không nên làm. Nhưng người không biết rõ nhân quả báo ứng này rất nhiều, những người làm việc này rất nhiều!

A: Rất nhiều ạ!

B: Trước đây tôi chưa học Phật nên không biết, sau khi học Phật rồi mới hiểu rõ điều này quả thật rất đáng sợ.

A: Có thể có hơn trăm ngàn côn trùng bị thiêu chết.

B: Không phải chỉ có trăm ngàn con thôi đâu.

A: Không phải chỉ có trăm ngàn con thôi sao?

B: Đó là vài triệu, vài chục triệu, mắt thường không nhìn thấy được, toàn bộ động vật dưới đất đều bị chết hết. Bạn chỉ tính những con kiến thôi thì đã là biết bao nhiêu con rồi! Cho nên càng nghĩ càng đáng sợ.

A: Thưa Pháp Sư, quả thật rất đáng sợ!

B: Bạn giết một con vật nó hận bạn, khi bạn đốt lửa khai hoang còn nghiêm trọng hơn so với việc tháo nước bắt cá. Hồ nước xả sạch hết, một mẻ lưới bắt hết cá. Quần tộc của Phật Thích Ca Mâu Ni gặp kiếp nạn của vua Lưu Ly chính là do bắt cá, do Phật nói ra. Rất nhiều kiếp trước đây, dòng tộc Thích Ca là những người dân đánh bắt cá, họ xả sạch nước trong hồ, toàn bộ cá trong hồ đều bị bắt lên hết, không sót lại một con nào. Khi Phật Thích Ca còn tại thế, những con cá đó làm người, làm quốc vương, tiêu diệt dòng họ Thích. Thế Tôn biết nhân quả, không cứu được, chỉ đành khuyên mọi người bỏ trốn, cố hết sức chạy trốn. Tôn giả Mục Kiền Liên dùng thần thông mang người của dòng họ Thích cho vào trong bát.

A: “Bát” là gì vậy Pháp Sư?

B: Bát ăn cơm.

A: Cái chén ăn cơm à?

B: Đúng, bát ăn cơm của người xuất gia. Ngài có thần thông, đựng năm trăm người vào trong đó rồi mang họ lên trời để tránh kiếp nạn này. Kết quả là Phật Thích Ca Mâu Ni nói: “Ông đi xem thử xem”. Ngài đến bát xem thì tất cả là một bát máu. Đây gọi là kiếp nạn không thể trốn được, không ai có thể cứu bạn, nghiệp là do bạn

tự tạo. Đây là người trong dòng tộc của Phật Thích Ca Mâu Ni, là Phật nói ra. Một ít người trốn thoát được, chạy trốn đến Tây Tạng, Hậu Tạng, sau này không trở về nữa. Cho nên đời sau của dòng họ Thích Ca là ở Hậu Tạng – Trung Quốc, đây là do Đại Sư Chương Gia nói cho tôi biết.

A: Thưa Pháp Sư, nghiệp do mình tạo thì tự mình phải chịu cái nghiệp này, đây là nhân quả của chính mình.

B: Phải, đúng là như vậy.

A: Nhân quả của chính mình.

B: Chúng ta bây giờ mà không gặp được pháp môn Tịnh độ thì bạn không còn cách nào nữa. Gặp được pháp môn Tịnh độ thì tốt rồi, chỉ có Phật A Di Đà mới có thể giúp con người giải quyết vấn đề này thôi. Bạn phải thành tâm thành ý mà niệm, bạn phải hồi hướng cho oan gia trái chủ.

A: Thưa Pháp Sư, trước khi niệm Phật còn phải sám hối đúng không ạ?

B: Phải sám hối.

A: Phải sám hối.

B: Dùng tâm sám hối mà niệm Phật.

A: Dùng tâm sám hối mà niệm Phật à?

B: Đúng vậy, dùng tâm cảm ơn để niệm.

A: Dùng tâm sám hối để niệm Phật, dùng tâm cảm ơn để niệm Phật.

B: Đúng thế. Phải biết là quá khứ, cũng không thể trách chúng ta, trong Kinh nói rất rõ ràng, tổ tiên chúng ta không nói rõ cho chúng ta biết, xã hội này cũng không ai nói cho chúng ta biết, chúng ta thấy người khác làm như vậy thì cho là đúng là bình thường, bất giác cũng làm những việc ác giống như vậy. Bây giờ hiểu rõ rồi mới biết được lợi hại được mất mà không dám làm nữa. Mục tiêu của đời người, mỗi một người đến thế gian này để thọ nghiệp và trả nghiệp báo của họ. Gặp được Phật Pháp, giác ngộ rồi, hiểu rõ rồi. Khi đã hiểu rõ rồi, vậy một đời này tôi quyết định phải giải thoát, tôi phải thoát khỏi lục đạo luân hồi, phải thoát khỏi mười pháp giới. Gặp được pháp môn Tịnh độ thì phải nắm cho chắc, bạn hiểu rõ bộ Kinh này, hiểu một cách thấu triệt, rõ ràng, không còn nghi ngờ gì nữa thì tín tâm của bạn đã chắc chắn rồi. Có thể vãng sanh hay không? Ngẫu Ích Đại Sư nói rất hay: “Có thể vãng sanh hay không hoàn toàn ở tín, nguyện”. Bạn thật sự tin, bạn thật sự muốn đến Cực Lạc thế giới, điều kiện này là đủ rồi. Khi đến Cực Lạc thế giới phẩm vị của bạn cao hay thấp, đó chính là do công phu niệm Phật của bạn sâu hay cạn. Vì thế đến được

Cực Lạc thế giới là mục tiêu đầu tiên, phẩm vị thấp cũng không sao, sanh đến Cực Lạc thế giới phẩm vị thấp cũng là A Duy Việt Trí Bồ Tát, không thể nghĩ bàn được!

A: Thật quá tốt rồi.

B: Pháp môn này đi đâu mà tìm! Thật sự là khó tin, không những người bình thường không tin, mà người xuất gia cũng không tin. Tôi tin pháp môn này hai, ba mươi năm là việc không đơn giản, ơn trên từ bi kéo dài thọ mạng của tôi, nếu không tôi đã mang theo nghi ngờ mà vãng sanh, sanh vào biên địa nghi thành rồi. Kéo dài tuổi thọ của tôi thêm ba, bốn mươi năm để tôi làm rõ vấn đề này, hiểu rõ ràng tường tận. Cho nên tôi cảm thấy nhiệm vụ của mình bây giờ là mang pháp môn này giảng giải rõ ràng, tường tận, thấu triệt để mọi người không còn nghi ngờ nữa.

A: Cảm ơn Pháp Sư. Thưa Pháp Sư, rất nhiều nông dân, họ muốn hoa màu tươi tốt nên họ đốt lửa khai hoang. Họ đã giết rất nhiều các Bồ Tát động vật, số lượng nhiều đến không thể tính được, chúng rất hận họ, đợi đến lần sau khi họ trồng hoa màu, chúng nhất định phải ăn hoa màu của họ. Sau đó họ dùng thuốc trừ sâu giết chúng, thế là thù hận chất chồng, điều này quả thật không thể tưởng tượng được.

B: Không sai, oan oan tương báo.

A: Vì thế nên những điều mình không muốn thì đừng làm cho người khác, nhất định phải đối xử tốt với chúng, mình nghĩ cho con sâu thì sâu Bồ Tát cũng sẽ nghĩ cho chúng ta.

B: Đúng vậy. Bạn xem cư sĩ Tề Tô Bình ở Đông Sơn, cô ấy đã làm được một việc rất tốt. Cô ấy mua một mảnh đất ở Khánh Vân, hơn 400 mẫu, dùng trồng lúa mì. Khi sắp thu hoạch, bông lúa đều lớn tốt, lúc thu hoạch thì đột nhiên bị nạn sâu hại, toàn bộ ruộng lúa đều là sâu. Mọi người đều nói với cô ấy nhất định phải dùng thuốc trừ sâu, nếu cô không giết chúng thì cô sẽ thất thu. Cô ấy gọi điện thoại cho tôi, tôi nói: “Cô tự xem phải làm thế nào”, câu nói của tôi thức tỉnh cô. Cô liền hạ quyết tâm: “400 mẫu lúa mì của tôi thà để sâu ăn hết chứ tôi quyết không giết hại chúng”. Phát lòng từ bi lớn như thế, cô đưa một nhóm người đánh khánh đi vòng quanh bờ ruộng niệm A Di Đà Phật, chuyên tâm niệm A Di Đà Phật. Cô niệm được khoảng một, hai tiếng đồng hồ thì trời đổ một trận mưa, thổi một trận gió lớn, sau đó thì không còn một con sâu nào nữa. Những người nông dân vô cùng kinh ngạc, họ tìm nhưng một con sâu cũng không còn, thu hoạch lớn.

A: A Di Đà Phật, đây quả thật không thể nghĩ bàn.

B: Đúng vậy! Điều này đã được những người nông dân đó tận mắt chứng kiến, họ thấy nhiều sâu như thế và họ khuyên cô nhất định phải phun thuốc trừ sâu. Bạn

xem, cô ấy không cần, cô niệm A Di Đà Phật, khởi tâm lòng từ bi “Dù cho ăn sạch hết tôi cũng không giết một con sâu nào”. Nên khi bạn hiểu rõ đạo lý này rồi, thì không thể đốt lửa khai hoang.

A: Không thể đốt lửa khai hoang.

B: Đúng, không thể được.

A: Không thể được.

B: Nếu bạn khai thác đất đai, hà tất phải đốt lửa khai hoang, hà tất phải giết nhiều chúng sanh như thế? Bạn phải thương lượng với chúng: “Chúng ta hai bên cùng hỗ trợ hợp tác, các vị giúp tôi, tôi cũng giúp các vị, khi tôi thu hoạch cũng sẽ chia một phần cho các vị”, làm như vậy mới đúng. Đây là việc làm mà trời đất quý thần hoan hỷ; các động vật nhỏ và quý thần có liên quan đến chúng ta đều nhận được lợi ích, đây là việc làm tốt! Tại sao phải gieo ý niệm ác? Tại sao phải tạo sát nghiệp?

A: Đúng vậy ạ.

B: Hiểu rõ đạo lý này, hy sinh mạng sống của tôi cũng không giết chúng, vì sau khi tôi chết sẽ sinh về cõi lành. Nếu tôi khởi ác niệm muốn giết chúng, tôi chết phải đọa vào cõi ác. Cuộc sống con người rất ngắn ngủi, chỉ mấy mươi năm, phải thường nghĩ đến cuộc sống kiếp sau sẽ như thế nào, thời gian kiếp sau rất dài. Cho nên con người phải nhìn trước và nhìn sau, phải thấy được quá khứ, phải biết được tương lai, đây mới gọi là trí tuệ. Chỉ thấy được trước mắt mà không biết sau này, vậy thì sẽ phiền phức lớn rồi. Vì thế tôi cảm thấy những con sâu đó của Tề Tố Bình đến là để biểu diễn cho chúng ta xem, đến là để dạy chúng ta. Bạn xem lúa mạch của 400 mẫu rất nhiều, thật sự là rất nhiều.

A: 400 mẫu.

B: Đúng, rất nhiều! Bạn xem, Tề Tố Bình có thể hy sinh, có thể yêu thương bảo vệ động vật bé nhỏ, tâm lòng từ bi của cô ấy khởi lên, ánh sáng từ bi của cô ấy chiếu soi mảnh đất này, để mọi người đều thấy được mà tin tưởng Phật pháp.

A: Pháp này biểu diễn thật hay, thưa Pháp Sư, thật sự là rất tốt.

B: Đúng thế, cô ấy biểu pháp để dạy mọi người.

A: Mọi người đều phải học theo cô ấy. A Di Đà Phật, thật là quá tốt! Thưa Pháp Sư, con muốn xin hỏi Pháp Sư, mùa xuân người ta thường hay đốt pháo, bây giờ vẫn còn có một số người nước ta khi kết hôn cũng thường hay đốt pháo, điều này có phải sẽ làm tổn hại đến chúng sanh không?

B: Đúng, sẽ làm hại chúng sanh.

A: Làm hại chúng sanh. Thưa Pháp Sư, xin Pháp Sư nói rõ việc này cho chúng con hiểu.

B: Đây là gì? Trong không trung có những chúng sanh mà mắt thường chúng ta không nhìn thấy được.

A: Không trung có những chúng sanh mà mắt thường chúng ta không nhìn thấy được à?

B: Có rất nhiều, rất nhiều đó.

A: Ban ngày cũng có sao ạ?

B: Ban ngày cũng có, ngày lẫn đêm đều có. Bây giờ rất nhiều, bạn đừng nói đến cái khác, chỉ nói đến những linh hồn thai nhi thôi, ngày đêm chúng đều ở đó! Tôi nghĩ chúng không phải chỉ có một tỷ, bạn sẽ hiểu những mây đen chướng khí này còn có những động vật bị giết hại, bị ăn thịt, một năm là hơn 330 tỷ, đơn vị là tỷ!

A: Ba trăm ba mươi tỷ bảy trăm triệu.

B: Đúng, đúng thế! Những oan hồn, oán khí này làm cho từ trường trái đất của chúng ta bị phá hoại, vì thế nên bạn đi đến đâu cũng cảm thấy khó chịu, nhưng đi đã ngoài trong núi sâu lại cảm thấy không khí ở đó rất tốt. Cho nên những oán khí này ở đâu? Đều là ở những nơi thành phố có người đông đúc tấp nập, chúng đều ở những nơi đó.

A: Chẳng hạn như là thành phố.

B: Không sai, càng là thành phố lớn thì càng nghiêm trọng, chính là chúng báo thù những nơi như vậy. Loại oán khí này, tức là từ trường của chúng sẽ khiến chúng ta cảm nhận được. Cảm nhận điều gì? Chúng ta mê hoặc điên đảo, đầu óc không sáng suốt, đây chính là sự quấy nhiễu của chúng. Đầu óc không sáng suốt thì sẽ làm việc sai quấy, thì sẽ tạo tội nghiệp nặng hơn, sau này đọa lạc, còn khổ hơn chúng.

A: Thưa Pháp Sư, một người bà con của gia đình chúng con, ông ấy làm nghề chế tạo pháo. Sau đó có một năm, thật là kỳ lạ, cả nhà họ người thân rất nhiều không biết tại sao hôm đó lại tụ tập ở xưởng chế tạo. Công nhân cũng có ở đó, cũng không biết nguyên nhân cái chết của họ, sau đó thì toàn bộ đều nổ tung, lần đó tương đối là... Sau này khi con học Phật con nghĩ là oán hận của những chúng sanh đó quá sâu nặng, “Vì ông giết chúng tôi, chúng tôi nhất định phải giết ông”. Cho nên bạn chế tạo nhiều những thứ này, tai nạn rình rập, cả một phân xưởng lớn như thế, đã làm được ba năm rồi, đã giết biết bao nhiêu sinh mạng. Kết quả là toàn bộ nổ tung, cả

nhà không một ai sống sót, ngay cả bà con họ hàng cũng ở đó, sắp đến Tết, thừa Pháp Sư.

B: Đúng vậy, thực sự bây giờ quả báo đều ở ngay trước mắt, chỉ cần bạn chú ý thì bạn sẽ thấy.

A: Điều này kinh khủng quá, thừa Pháp Sư, không thể làm những việc như vậy. Thừa Pháp Sư, thật ra vào những ngày lễ, Tết hoàn toàn có thể niệm Phật để chúc mừng chẳng hạn, cũng rất tốt, tại sao lại phải đốt pháo? Chúng ta phải biết chân tướng sự thật này, đừng làm những việc như thế, chỉ vì để chúc mừng cho riêng bản thân mình mà bạn đã làm tổn hại nhiều chúng sanh như vậy, mây đen chướng khí của ngày Tết quả thật là dày đặc, khắp nơi đều là ánh lửa xông thẳng lên bầu trời. “Tạch, tạch, tạch” con cảm thấy giống như đốt pháo súng vậy đó. Rất nhiều người bị ngộ thờ mà chết, rất nhiều người già khí quản không tốt bị ngộ thờ mà chết, thật sự là không nên làm như vậy a.

B: Đúng thế.

A: Thừa Pháp Sư, xã hội hiện nay có rất nhiều nơi dùng động vật làm trò tiêu khiển giải trí, ví dụ như chọi gà, đá dế, đấu bò, lấy những động vật này làm thú vui, để cho chúng tàn sát lẫn nhau, sau đó cá cược. Khi con ra nước ngoài xem đấu bò của họ, con cảm thấy rất thâm, để cho bò tàn sát lẫn nhau, cuối cùng sẽ là con đường chết, hai con bò đều bị thương, nhất định sẽ có một con bị sừng đâm đến máu me đầm đìa và chết tại đấu trường. Khi người đấu với bò cũng vậy, cuối cùng đấu bò xong, sau khi chơi đùa một trận xong, họ còn lấy xiên đâm con bò chết tại chỗ. Con cảm thấy tàn nhẫn vô cùng, thừa Pháp Sư, thật là tàn nhẫn. Ngài nói họ sẽ phải gánh chịu quả báo như thế nào?

B: Bạn thấy cảnh đó chính là tương địa ngục.

A: Tương địa ngục à?

B: Đúng thế. Để bạn thấy được tương lai, kiếp sau của họ là ở địa ngục chịu loại hình phạt như vậy. Hình phạt không phải chỉ chịu một lần, một ngày không biết phải chịu bao nhiêu lần. Lần này chết rồi, gió trong địa ngục hễ thổi qua là sống trở lại, sống lại rồi tiếp tục chịu tội. Cho nên một ngày một đêm muôn lần sống muôn lần chết, không giả dối tí nào cả. Không phải chết một lần là xong, làm sao lại dễ dàng như vậy.

A: Thừa Pháp Sư, ngài xem trò chọi gà này, hai con gà đá nhau, chính con người tự tạo ra việc này. Ngài nói có phải sau này nếu chúng làm người thì chúng cũng sẽ chọn loại đấu tranh này của họ đúng không?

B: Đúng, sẽ chọn loại đấu tranh của họ, người đấu tranh với người chính là chiến tranh, kiếp binh đao của thế gian chính là do như vậy mà có. Điều này thật không có đạo đức, tâm sân hận, tâm ngạo mạn.

A: “Vì ta cao hơn người, ta vượt lên người, nên ta phải trêu cợt người, ta phải đùa giỡn người, ta phải chọn thú vui này”.

B: Đó không phải là vui, đó là tạo nghiệp.

A: Tạo nghiệp ạ?

B: Đó là tạo tội ở ba đường ác.

A: Tạo tội ở ba đường ác?

B: Làm gì có thú vui như vậy chứ? Đây chính là họa phước mà tự họ không biết, giá trị quan điên đảo rồi. Đó là khổ, không phải là vui, làm những việc như thế là tạo ba đường ác.

A: Thưa Pháp Sư, ngài xem này, đây cũng là một loại thú vui, ngài thấy không ạ, rất nhiều người! Đây là lễ thi giết heo. Pháp Sư xem này, rất nhiều người đang chụp hình. Sau đó, Pháp Sư xem bức ảnh này, con heo đã bị chặt ra rồi.

B: Đúng vậy, làm những việc như thế, sau này tự bản thân họ phải chịu quả báo.

A: Thầy xem con heo này, Pháp Sư xem bộ dạng đau khổ của nó. Kiếp sau họ chắc chắn phải lãnh quả báo như vậy.

B: Đúng thế. Trước đây ở Trung Quốc, thời đại của Tần Thủy Hoàng, ngũ mã phanh thây Lý Tư chính là loại quả báo này.

A: Ai thưa Pháp Sư? Con không nghe được.

B: Lý Tư.

A: Lý Tư à?

B: Đã từng làm tể tướng.

A: Ngũ mã phanh thây sao?

B: Đúng! Năm con ngựa, một dây cột vào đầu, bốn dây cột vào tay chân, ngựa chạy về các phía thì xé toạc thân thể ra, ông ta chết như thế đó.

A: Thê thảm quá!

B: Làm việc như vậy, tôi vừa xem qua, đây chính là bộ dạng của Lý Tư.

A: Thật đáng sợ quá!

B: Vì vậy bạn phải hiểu giáo dục luân lý đạo đức quan trọng như thế nào! Vì sao ngày nay trên thế giới lại xuất hiện hiện tượng như thế này? Đó là do chúng ta mang giáo dục vứt đi, đại bất hiếu.

A: Đại bất hiếu ạ?

B: Không tin tưởng tổ tiên, phê phán tổ tiên, thật là quá đáng rồi!

A: Có lẽ con heo này kiếp trước là mẹ của họ?

B: Đúng thế.

A: Thưa Pháp Sư có khả năng là như vậy không?

B: Đúng, đúng vậy.

A: Sao nở ra tay chứ? Còn vấn đề này hôm qua con đã hỏi Pháp Sư rồi, nhưng con vẫn muốn hỏi thêm, hồ chứa nước có một cái đập lớn có một chỗ bị rất nhiều mối khoét rỗng, đe dọa sự an toàn đối với tính mạng của dân cư vùng hạ du. Tức là, con hôm qua đã nói, nhất là loài gián khiến nhiều người rất đau đầu. Điều này nơi nào cũng có, nhất là nhà bếp, phòng vệ sinh nơi nào cũng có, quả thật rất tai hại, lại không được giết chúng, Ngài nói phải làm sao đây?

B: Đúng, vậy bạn hãy làm gương đi.

A: Làm gương à?

B: Bạn nhất định không giết chúng, bạn phải yêu thương bảo vệ chúng, bạn học theo tiến sĩ Hew Len, bạn niệm cho chúng: “Gián Bò Tát, Kiến Bò Tát, tôi yêu các vị”

A: “Tôi sai rồi, tôi xin lỗi, xin hãy tha thứ cho tôi, xin cảm ơn”, nói với Kiến Bò Tát như thế.

B: Thành tâm thành ý nói với chúng, bạn nói là: “Chúng ta cùng nhau biểu pháp, tôi làm như vậy, các vị đều có thể rời khỏi, để sau này mọi người đều không giết kiến nữa, đều sẽ không giết những côn trùng nhỏ này nữa, đây là một việc công đức, chúng ta cùng nhau hợp tác biểu diễn”.

A: Được, sau đó con lại cho chúng một ít thức ăn, để ở bãi cỏ dưới lầu.

B: Không sai.

A: Để cho chúng ăn và nói: “Đây là thức ăn của các vị, các vị ăn đi nhé”. Như vậy là sống hòa thuận với nhau.

B: Không sai.

A: Thưa Pháp Sư, trong nhà tổ chức cưới hỏi, đám tang, sinh nhật, đầy tháng, tân gia, thăng chức, đãi tiệc lớn. Rất nhiều người, cố sức mà ăn gà, vịt, thịt, cá...,

cách làm này đối với vợ chồng mới cưới, người già quá cố, và trẻ nhỏ nữa, đều có những ảnh hưởng như thế nào thưa Thầy?

B: Tồn phước.

A: Tồn phước à?

B: Đúng thế. Đám cưới, đám tang, việc vui việc mừng cần phải gieo phước.

A: Cần phải gieo phước.

B: Gieo phước thì sẽ không tồn phước. Khi gieo phước, mời khách đều đãi thức ăn chay, trong lúc này phóng sanh bồ thí, cứu tế nghèo khổ, hoặc tụng Kinh niệm Phật. Giống như hiện nay lưu thông Phật pháp, sang đĩa Kinh, điều này tốt, đây là tu phước, điều này đối với bản thân thật sự có lợi ích. Còn tạo những nghiệp kia thì không tốt.

A: Không tốt.

B: Đúng thế.

A: Trong những trường hợp như vậy cần đãi tiệc chay, sau đó tặng băng đĩa giảng Kinh, giảng Pháp, như vậy thì gia đình của họ phước báo rất lớn, thật sự có thể được phước ạ.

B: Đúng. Bạn xem những việc gần đây Hồ Tiểu Lâm đã làm, đó không phải rất có sức thuyết phục sao? Trước đây ông ta không như vậy, bây giờ đã hoàn toàn thay đổi rồi.

A: Đã hoàn toàn thay đổi.

B: Trước đây công ty ngày nào cũng có việc đau đầu, bây giờ mỗi nhân viên trong công ty đều tự giác, không cần quản lý. Những khoản mục liên quan đến tiền bạc đều giao cho họ, không cần phải hỏi đến, không có ai tham ô, ai cũng làm tốt việc của mình, có thể giáo dục thay đổi con người đến mức như thế. Người này rất có lương tâm, xem công ty như là gia đình của chính mình, luôn yêu thương bảo vệ họ.

A: Vì ông ấy đã đi đầu trong việc đưa Đệ Tử Quy vào trong thực tế cuộc sống.

B: Không sai.

A: Sau đó ông ấy hướng dẫn toàn thể nhân viên làm theo ông. Thực sự là rất tốt, giáo dục này thực sự là tốt vô cùng.

B: Bạn xem Inamori của nước Nhật, đây là vị Thánh kinh doanh của nước Nhật, người ta xưng ông là thần thánh. Ông đã làm 50 năm rồi, chính là áp dụng cách truyền thống của tổ tiên Trung Quốc vào công ty của ông, lập nên thành tích. Tôi tin

rằng Inamori làm 50 năm, còn Hồ Tiểu Lâm mới làm 5 năm thôi, nếu ông ấy làm 50 năm thì chắc chắn sẽ vượt qua Inamori.

A: Thật vậy, thưa Pháp Sư.

B: Vì ông Inamori ấy yêu nhân viên của mình, lợi ích kinh doanh của công ty, nhân viên được lợi ích đầu tiên, kế đến là khách hàng, cuối cùng mới là công ty, lợi ích của công ty đặt sau cùng. Tâm lượng của Hồ Tiểu Lâm lớn hơn ông ấy, tâm của Hồ Tiểu Lâm khách hàng là đầu tiên.

A: Khách hàng là đầu tiên.

B: Là khách hàng, kế đến là nhân viên của ông ấy, ông chủ là sau cùng.

A: Trong nước chúng ta nói là vì dân phục vụ, đặt ở vị trí đầu tiên.

B: Đúng, ông ta đã đặt khách hàng ở vị trí đầu tiên.

A: Thật là đáng nể phục, quá tùy hỷ công đức rồi.

B: Vì thế tôi cảm thấy sau 50 năm ông ấy chắc chắn sẽ vượt qua Inamori. Đây là tấm gương tốt, làm gương đi đầu, để cả công ty đều có thể noi theo ông ấy, đều có thể học theo ông ấy, luôn vững vàng không thất bại.

A: Luôn vững vàng không thất bại.

B: Vì nhân viên của ông ấy làm thật, thành tâm thành ý phục vụ, đều biết là làm việc này tích lũy công đức, họ chính là dùng cái tâm này để phục vụ, để kinh doanh.

A: Sau này khi Thầy Hồ nói với những người khác, rất nhiều người hỏi ông làm thế nào để gia đình giàu có, Thầy Hồ trở thành người dẫn đầu trong nhóm những ông chủ trong kinh doanh.

B: Đúng vậy.

A: Sau đó thì ông còn giảng làm thế nào học văn hóa truyền thống.

B: Không sai.

A: Đây cũng là pháp bảo, pháp bảo lớn nhất cho sự thành công phát tài của bạn.

B: Không sai.

A: Thưa Pháp Sư, có một số người khi cúng tế thần minh, tổ tiên, nhất là khi chúng con quay phim. Có một lần con theo đoàn quay phim Hồng Kông, họ mang đầu heo đi cúng tế. Hôm đó con rất tức giận, con nói: “Tại sao anh không mang đầu của mình đi cúng, bày ra ở đó đi?” Pháp Sư nói cách làm này của họ có đúng Pháp không? Họ mang đầu heo đi cúng tế thần minh, tổ tiên, có ảnh hưởng như thế nào đối với thần minh và tổ tiên, còn bộ phim sắp quay nữa thưa Pháp Sư?

B: Ảnh hưởng xấu.

A: Ảnh hưởng xấu ạ?

B: Không thể nào là tốt được. Ngành điện ảnh, cũng như tivi bây giờ, đối với xã hội hiện nay và những tai kiếp đều phải chịu trách nhiệm rất lớn. Đây chính là Thầy Phương Đông Mỹ nói, thứ này có thể mang đến tai nạn cho toàn thế giới, có thể hủy diệt toàn thế giới. Nếu phát ra nội dung tốt thì họ có thể cứu thế giới, họ chính là người cứu thế giới, vậy thì công đức không thể nghĩ bàn. Nếu ngược lại là nội dung xấu thì tội của họ cũng không thể nghĩ bàn.

A: Vì những người như chúng con hằng ngày đều đang dạy con người làm thế nào để sát sanh, đâm dục, trộm cướp, nói dối.

B: Đúng vậy. Hậu quả của sát đạo đâm vọng là hủy diệt trái đất.

A: Bản thân con làm nghề này, con thật sự cảm thấy có rất nhiều đồng nghiệp của chúng con, đặc biệt là những người có ảnh hưởng lớn, như là diễn viên nổi tiếng chẳng hạn, thật sự đều không có kết cục tốt.

B: Đúng vậy.

A: Thật sự là không có kết cục tốt, thật đáng sợ.

B: Đúng thế. Bạn xem Trung Quốc, nước ngoài, hễ làm nghề này thì hầu như đều không nghe nói họ có kết cục tốt đẹp nào cả. Điều chúng ta thấy được là hoa báo.

A: Hoa báo.

B: Quả báo đều ở địa ngục.

A: Quả báo đều ở địa ngục.

B: Đều ở địa ngục, đây là tạo tội địa ngục.

A: Rất đáng sợ! Cho nên chúng con phải nhắc nhở thức tỉnh chính mình đang làm gì. Con cảm thấy loại phim xúc động lòng người của Trung Quốc, những thứ có liên quan đến nhân quả, truyền thống cổ xưa, là ca kịch, rất nhiều rất nhiều đoạn ca kịch thật sự rất hay, dạy con người làm thiện, và nhân nghĩa lễ trí tín đều ở cả trong đó, rất nhiều điều tốt ở trong đó, tại sao lại không tuyên truyền rộng rãi chứ?

B: Đây là vấn đề về trình độ văn hóa.

A: Vấn đề về trình độ văn hóa ạ?

B: Trước đây vì đất nước có dạy dỗ những thứ này, người dân đều tiếp nhận. Vì thế từ trước đến nay dạy dỗ là việc của gia đình, gia đình nào mà không mong thế hệ sau của mình tốt, con cháu của mình tốt chứ? Cho nên họ đều dạy con cháu của mình thật tốt. Bây giờ Trung Quốc không có nhà nữa, người chết nhà tan.

Nhà của Trung Quốc từ trước đến giờ là gia đình lớn, không phải là gia đình nhỏ, đều là năm, sáu thế hệ chung sống với nhau, có đến vài trăm người, đó là một tổ chức xã hội. Vì vậy nên người xưa ở Trung Quốc mới nói “*tề gia trị quốc bình thiên hạ*”, bạn có thể quản lý tốt gia đình của mình thì bạn mới có bản lĩnh lãnh đạo đất nước, chỉ mở rộng một chút mà thôi, gia đình giống như một đất nước nhỏ vậy. Cho nên việc dạy dỗ là do gia đình phụ trách, nuôi dưỡng người già cũng là việc của gia đình, nuôi già dạy trẻ là việc của gia đình, vì thế việc này đối với họ rất quan trọng. Dạy dỗ trẻ con, nhất là việc đặt nền tảng giáo dục, nhất định phải nắm thật vững, nắm thật chặt.

A: Nhất định phải nắm thật chặt.

B: Vì vậy những thú vui chơi giải trí này đều đặt giáo dục vào trong đó, lấy giải trí làm phương tiện nhưng thực chất đó là thúc đẩy giáo dục. Cho nên bất luận là biểu diễn nghệ thuật như kịch, ca nhạc thì nội dung trong đó đều là hiếu đễ trung tín, đều là lễ nghĩa liêm sỉ, dạy bạn những thứ này. Thiện có thiện báo, ác có ác báo, từ nhỏ, bạn nhất định phải đưa vào A-lại-da thức. Vì vậy khi họ khởi tâm động niệm thì họ liền nghĩ đến các tiêu chuẩn này, có cái phổ biến, có cái giới hạn, dù có làm việc xấu cũng không dám vượt quá giới hạn, việc tốt biết thì phải cố gắng làm. Bây giờ không còn trình độ văn hóa cao như thế nữa, loại văn hóa này họ không biết thưởng thức, họ không có hứng thú khi xem.

A: Đúng vậy ạ.

B: Cho nên đây có nghĩa là trình độ thưởng thức nghệ thuật của con người ngày càng giảm dần.

A: Càng ngày càng giảm.

B: Đúng, ngày càng giảm.

A: Thừa Pháp Sư, vì vậy nên trẻ con bây giờ chúng không có ca khúc của riêng mình, khi chúng con còn nhỏ còn có những bài hát như yêu Tổ quốc, yêu nhân dân, yêu cha yêu mẹ... Trẻ con bây giờ ca hát đều là bài hát của người lớn, tiêu chuẩn của tình yêu là gì? “Tôi yêu bạn giống như chuột yêu gạo”, là con trai của con dạy con hát đó, chính là những tiêu chuẩn này, vì trẻ con không có tiêu chuẩn nữa.

B: Không sai.

A: Cho nên giới giải trí, tức là giới truyền thông, gánh trách nhiệm trên vai rất nặng, tự bản thân bạn phải làm gì, ảnh hưởng đối với xã hội rất lớn.

B: Rất lớn.

A: Thật sự là phải cẩn thận, nhất định phải thận trọng, không nên tiếp tục tạo ác nữa, không nên tuyên truyền những thông điệp sát đạo dâm vọng này nữa, nhất định phải hướng đến những điều thiện.

B: Đúng thế.

A: Thừa Pháp Sư, báo pháp luật Liêu Ninh, ngày 3/3/2009 với chủ đề “Chất kháng sinh - Bạn không cách nào tránh được”. Bài báo nói rằng rất nhiều nhà nuôi gà chuyên nghiệp, thông qua thủ đoạn bất hợp pháp, đã thu mua một lượng lớn những dược phẩm như chất kháng sinh, chất kích thích... đã hết hạn sử dụng đang chờ tiêu hủy của công ty y dược. Mỗi ngày, đúng giờ quy định, mang thuốc này đổ vào một cái thau, sau đó ném vào bầy gà trong trại, khiến cho gà con chỉ trong ba, bốn mươi ngày ngắn ngủi thì đã được bắt ra dọn lên bàn ăn của con người. Thừa Pháp Sư, ngài biết không, phóng viên của Đài truyền hình Trung ương và còn rất nhiều phóng viên đang theo đuổi tung tích đưa tin, chính là nói về rất nhiều gà chết đã được mang đi đâu? Sau khi điều tra họ nói rằng, trên 80% gà chết đều dọn lên bàn ăn. Con xem được một nguồn tin có liên quan, là tin của đài Liêu Ninh, có một người mang bao tải, sáng nào anh ta cũng dậy rất sớm, đẩy một chiếc xe gắn máy đến các trại gà để thu mua những con gà chết, rồi bỏ toàn bộ vào trong bao tải. Có một phân xưởng rất dơ bẩn, sau khi mang về đó thì trước tiên là nhổ lông gà. Lông được nhổ xong thì ký giả thấy đây là xác gà có độc, màu xanh. Pháp Sư biết không, còn có những chỗ nổi ra màu đỏ, chính là xác bị trúng độc, màu tím, màu xanh cũng có, bị mốc đến rất đáng sợ, họ nói đây là xác bị trúng độc. Rồi thì “âm” một cái, quăng chúng vào bồn nước lạnh rất bẩn thỉu, pha nước lạnh vào đó. Sau khi pha nước xong thì nhổ lông tơ. Nhổ xong thì đem đi mổ bụng, mổ bụng ra, ruột thối vô cùng, phóng viên nôn mửa sặc sụa. Khi người công nhân đó rửa xong thì nói: “Lúc chúng tôi mới bắt đầu cũng nôn mửa, quen rồi thì không sao cả”. Nói rồi thì móc ruột rửa sơ qua. Sau đó họ nói món gà chiên, muốn thơm ngon thì nhất định phải ướp rất nhiều gia vị, thực ra những chất này là chất hóa học có thành phần gây ung thư, rồi bỏ chút muối, gừng, nước tương... Nồi dầu thì không bao giờ đổi, quanh năm suốt tháng cứ bỏ vô đó chiên. Người phóng viên nói: “Trời ơi! Tôi thấy màu xanh, người ta có thể thấy được”. Họ nói: “Đừng nói thấy được, đợi tôi chiên xong, thơm ngon đến nỗi anh cũng không nhìn thấy đâu, anh ăn cũng không nhận ra được đâu”. Kết quả là khi chiên xong, mùi rất thơm, gà chiên xong rồi lại được quăng vào một cái bồn bẩn thỉu hay là quăng xuống đất. Họ làm như vậy đó. Có một chuyên gia về gia cầm, có một lần ông ta ở trên xe lửa, ông ta đi gấp nên mua một con gà chiên ăn. Khi ông ta mở

ra xem thì giật thót người, thì ra là gà “bao tim bao gan”. Thưa Pháp Sư, như thế nào thì gọi là gà “bao tim bao gan”? Tức là nói nó bị mắc bệnh dịch gà, sau đó công nhân làm gà chiên, anh ta không kịp lấy những thứ toàn là màu trắng ra, toàn là những cục hạch màu trắng không được bỏ đi, kết quả là làm thành gà chiên, dọa chuyên gia này hết cả hồn. Con nghĩ rằng ông ta là chuyên gia ngành gia cầm, ông ta có thể biết rõ, nhưng những người không biết thì rất nhiều. Thưa Pháp Sư, thật đáng sợ quá! Nhà khoa học thế giới, với chứng cứ vững chắc của 35 năm nghiên cứu khoa học, nói rằng bệnh ung thư và việc ăn thịt như bóng với hình. Thưa Pháp Sư, thật đáng sợ quá!

B: Đúng thế.

A: Từ đó hiểu được rằng, người nuôi gà trên toàn thế giới họ chọn cách không cho gà ánh sáng, không cho nước, không cho thức ăn, đây là chính sách ba không, để gà mẹ bị cưỡng ép việc rụng lông, thay lông, đỉnh cao là việc sinh trứng hai lần. Kết quả là trứng gà bây giờ, lượng trứng sinh ra mỗi năm là gấp hơn 5 lần số lượng của 100 năm trước. Con xin hỏi Pháp Sư, ngài cho rằng dưới tâm trạng và môi trường sống như vậy thì trứng sinh ra có thể ăn được không ạ?

B: Đúng, không thể ăn được. Chúng tôi không có nghe qua thông tin này, cũng không hiểu rõ. Bốn, năm năm trước tôi ở Khánh Vân, Tê Tố Bình đưa tôi đi xem qua xưởng nuôi vịt. Sau khi tôi xem xong tôi hoảng sợ, cho nên tôi nói cho mọi người biết không những gà vịt không thể ăn, mà ngay cả trứng cũng không thể ăn được, tôi nói nó không bình thường!

A: Pháp Sư xem những bức ảnh con mang đến này, ngài xem gà của trước đây. Gà là loại động vật hiếu động, nó sống ở bên ngoài. Con nhớ lúc con còn nhỏ, nhà con từng có nuôi gà, nó tự biết không có canxi là không được, trứng sinh ra rất mềm, nên tự nó biết bới cát nhỏ, vôi nhỏ để ăn, nó tự bổ sung chất đó.

B: Đúng, không sai.

A: Pháp Sư xem trại gà bây giờ, bò của trước kia, dê của bây giờ. Thưa Pháp Sư, con còn nghe một người con quen biết, anh ta nói trứng bây giờ cũng không thể ăn được. Tại sao bây giờ rất nhiều trẻ con bị mắc bệnh u uất trầm cảm? Lúc này nói gà là loài động vật bay nhảy ngoài môi trường tự nhiên, chúng phải được sinh trưởng trong hoàn cảnh tự nhiên. Bây giờ không gian sống của chúng đều không bằng một tờ giấy A4, cho nên chúng bị u uất trầm cảm, thưa Pháp Sư!

B: Không sai.

A: Sau đó phản ứng u uất của chúng tồn tại, thật ra là chúng bị điên rồi. Ngài biết không, con có người bạn, anh ta nuôi chó, anh ta không hề quan tâm đến nó, thời gian sau con chó bị điên cắn người nhà của anh ta. Khi mang nó đến bệnh viện thú y thì bác sĩ nói con chó này bị điên rồi, chắc chắn là do anh ta nhốt nó ở trong nhà hoai. Gà cũng như vậy, nó ở trong tâm trạng u uất như thế, nó đã mắc bệnh trầm cảm rồi, trứng của nó sinh ra cũng sẽ có thành phần trầm cảm trong đó, vậy người ăn vào thì sẽ thế nào? Thưa Pháp Sư, con đã từng quay một bộ phim, chính là câu chuyện về người câm điếc, tựa đề là “Tình yêu không lời”. Con diễn vai một người câm điếc, con tiếp xúc với rất nhiều nhân vật thuộc tầng lớp lãnh đạo của hiệp hội tàn tật. Họ nói người tàn tật bây giờ không chỉ là những người khiếm khuyết về tay chân, không phải chỉ là những người bị câm điếc. Họ nói hầu như 80% người tàn tật là ai? Là người bị bệnh trầm cảm u uất. Khi con vừa nghe qua là cảm thấy rất đáng sợ.

B: Không sai.

A: Ăn loại trứng này vào rồi, rất nhiều trẻ con phần lớn là ăn trứng, người lớn chúng ta cho rằng trong trứng có nhiều chất dinh dưỡng, trẻ con bị bệnh trầm cảm vẫn không biết nguyên nhân tại sao lại mắc phải bệnh này.

B: Đúng thế.

A: Con cảm thấy tai nạn rình rập trong đồ ăn thức uống, nhất là thịt gà, trứng; tai nạn rình rập quả thật là quá lớn rồi. Vì vậy nên con cho rằng trứng, các loại thịt có thể là sát thủ lớn nhất của sức khỏe.

B: Đúng, không chỉ là thức ăn thịt, bây giờ ngay cả thức ăn chay cũng có vấn đề.

A: Thức ăn chay cũng có vấn đề sao?

B: Có vấn đề. Bạn xem rau quả này đều bị biến đổi gen, đều dùng phân bón hóa học, thuốc trừ sâu để nuôi trồng, đều không được bình thường. Cho nên trong Kinh Phật nói là ăn uống khổ độc.

A: Ăn uống khổ độc.

B: Tôi cho rằng 3000 năm trước Phật nói câu nói này chính là nói về thời đại này của chúng ta.

A: Ăn uống khổ độc.

B: 60 năm trước, vẫn còn chưa cảm thấy là ăn uống khổ độc. Ngày nay, quả thật thức ăn thức uống của chúng ta đều là độc tố.

A: Thưa Pháp Sư, một khoảng thời gian trước đây, con nắm tình hình thông qua một người bạn, sau đó con tìm được ở trên internet một lượng lớn tin tức nói về sữa bò. Bò sữa bây giờ rất thê thảm, cả một đời thê thảm vô cùng, vì suốt cuộc đời của nó chưa từng gặp qua bò đực, là công nhân thụ tinh cho nó, không ngừng cho nó thụ thai, sau đó không ngừng cho nó sinh sản ra sữa. Sau khi nó sinh con, bò con bị lôi đi làm thịt cho người ăn. Bây giờ con người rất thích ăn thịt bò tươi non, nên vừa sinh ra là trở thành thức ăn cho con người. Khiến cho chúng tan đàn xẻ nghé, gia đình li tán. Bản thân nó cũng chưa nhìn thấy con của nó. Sữa của nó thì phải để cho con nó bú.

B: Đúng thế.

A: Nhưng đều phải mang sữa cung cấp cho con người uống. Bây giờ phần lớn mọi người đều uống sữa, cung không đủ cầu thì phải làm sao đây? Thế là một cân sữa thì pha thêm hai cân nước, pha hai cân nước vào thì trọng lượng của sữa bò và nước khác nhau, vậy thì làm cách nào? Thì thêm nước tiểu bò, vì tỷ trọng nước tiểu bò giống như của sữa nên thêm nước tiểu bò vào. Sau khi thêm nước tiểu bò vào vẫn chưa đủ, đạm từ đâu mà có? Phải lấy giày da cũ rách trong thùng rác; giày da, áo da cũ người ta bỏ đi, còn có vali da, những phế liệu của rất nhiều công xưởng chế tạo salon... Sau đó mang những thứ này về, dùng hóa chất gia công, rồi dùng chất hóa học khác xử lý. Vậy là có chất đạm rồi, sau khi có những chất đạm này thì đem pha vào trong sữa bò. Thưa Pháp Sư, con tuyệt đối không dám uống sữa bò.

B: Đây có thể uống được không? Có dám uống không?

A: Thật đáng sợ, thưa Pháp Sư, thật đáng sợ quá!

B: Chúng ta hiện nay, tôi đã từng nói với bạn là chúng tôi không dám ăn đồ ăn thức uống trên máy bay, đây là sự thật chứ không phải là giả.

A: Cho nên viện sĩ ngành trị liệu Trung Quốc tiết lộ, ông ấy nói trong thành phần của sữa có rất nhiều chất kháng sinh, sử dụng thời gian dài sẽ dẫn đến việc tăng khả năng kháng thuốc của trẻ con Trung Quốc đối với chất kháng sinh. Kháng thuốc kháng sinh sẽ dẫn đến trẻ con khi bị bệnh sẽ không có thuốc chữa.

B: Không có thuốc chữa, đúng như vậy.

A: Người Hồng Kông thích ăn cua lớn. Thưa Pháp Sư, báo Hồng Kông tuần thứ nhất đưa tin, người Hồng Kông đặc biệt thích ăn cua lớn, mà giá cả bây giờ ngày càng rẻ, hầu như đã trở thành thức ăn thường ngày của người dân thành phố. Thông qua phỏng vấn của phóng viên mới phát hiện ra, anh ta nói những con cua lớn này đều là dùng chất kích thích nuôi cho lớn nhanh, phát hiện ra thịt cua không chỉ có

chất kích thích sinh trưởng, mà còn có rất nhiều chất kháng sinh có hại cho sức khỏe con người. Trước đây có người rất thích ăn cua, con có một người bạn rất thích ăn cua, anh ta phát hiện ra, sau mùa Thu thì cua mới có gạch cua. Nhưng thưa Pháp Sư, bây giờ phát hiện ra loại cua này mùa nào cũng có gạch cua. Vì thế nên Ngài biết không, bây giờ người biết rõ chân tướng sự thật họ truyền nhau câu nói này: “Người đầu tiên ăn cua không được xem là người dũng cảm, bây giờ người dám ăn thịt cua mới thật sự là người dũng cảm”. Bây giờ rất nhiều người thích ăn lươn, để lươn lớn lên vừa dày vừa mập thì làm sao? Cho chúng ăn thuốc ngừa thai, là như vậy đó. Vì thế nên tuổi dậy thì của thanh thiếu niên toàn cầu hiện nay, lúc trước là 14, 15 tuổi; còn bây giờ đã giảm còn 11, 12 tuổi. Hai năm trước, có một báo cáo điều tra của Bắc Kinh phát hiện, tuổi phát dục của trẻ con bắt đầu có xu hướng nhỏ dần, bé gái nhỏ nhất khoảng từ 4 tuổi đến 9 tuổi thì đã bắt đầu có kinh nguyệt rồi. Con người dùng thuốc để thúc đẩy sự sinh trưởng của heo, gà, vịt, cá; nhưng không ngờ rằng cũng thúc đẩy luôn con cái của mình, hại động vật cũng đồng thời hại con cháu của mình. Xin hỏi Pháp Sư, chúng ta chẳng phải giống như trong Kinh Phật nói đó sao, ăn uống khổ độc. Vậy thức ăn bây giờ như thế nào mới là khỏe mạnh nhất, an toàn nhất thưa Pháp Sư?

B: Vấn đề này, vào những năm 70, năm 1970 tiến sĩ Toynbee đã nêu ra rồi. Thức ăn khỏe mạnh nhất là phải quay về canh tác nông nghiệp bằng sức người của Trung Quốc trước kia.

A: Canh tác nông nghiệp bằng sức người.

B: Tuyệt đối không dùng những chất hóa học, đó chính là thức ăn khỏe mạnh nhất. Nếu không thể phục hồi thì tất cả đều là ăn uống khổ độc, quả báo này phải tự mình gánh chịu 100%. Lời nói này rất có đạo lý.

A: Đúng thế, con người tự đào mộ cho chính mình. Nếu có điều kiện thì giống như Ngài nói, nên tự mình trồng.

B: Không sai.

A: Cũng cần phải cho những người nông dân này biết được chân tướng sự thật.

B: Đúng, không sai.

A: Công nhân ngành chăn nuôi gia súc khi hiểu được nhân quả thì sẽ không tạo nghiệp này nữa. Thật ra khi bạn giết người khác đồng thời cũng là giết người thân của chính mình.

B: Giết chính mình, không sai.

A: Vì bạn nuôi heo thì bạn sẽ không ăn thịt heo, nhưng bạn không thể không ăn thịt gà, không thể không ăn thịt cá.

B: Đúng, không sai.

A: Người khác cũng đang giết bạn, những điều mình không muốn thì đừng đem cho người khác. Cho nên những người trong ngành chăn nuôi gia súc thật sự cần phải chú ý, bạn phải vì con cháu thế hệ sau mà có trách nhiệm đối với việc làm của mình.

B: Chúng ta tĩnh lặng mà quan sát, nghiệp nhân quả báo đều đang ở trước mắt.

A: Nghiệp nhân quả báo đều đang ở trước mắt.

B: Bạn xem kiếp nạn đến rồi, chỉ trong vài phút thì cả thành phố bị hủy diệt. Chúng ta thấy trận động đất ngày 11/3 ở Nhật Bản, đoạn phim ghi hình này là máy bay trực thăng lúc đó ở trên không trung quay phim lại. Cảnh tượng đó rất đáng sợ, còn nghiêm trọng hơn rất nhiều so với phim 2012 của Mỹ, đó là sự thật, không phải là biểu diễn. Bạn thấy thủy triều vừa lên, thật sự là chỉ trong vòng vài phút thì một thôn trang không còn nữa, một thị trấn không còn nữa, đó mới chỉ là thủy triều 10m! Nếu như là 50m, 100m thì một thành phố cũng không còn nữa.

A: Con đã xem băng ghi hình, con cảm thấy cảnh quay đó là thật, quay lại hiện thực, không giống như phim 2012 có hậu trường chế tác gì gì đó, đó là được sắp đặt sẵn. Còn đây là hiện thực, thật sự là hiện thực, khiến cho người ta thấy rất kinh hãi.

B: Đúng thế.

A: Thừa Pháp Sư, vài năm trở lại đây, tai nạn liên tục xảy ra trên trái đất, rất nhiều tai họa như động đất, sóng thần... Thừa Pháp Sư, hai tuần trước đài truyền hình đưa tin, là trong vòng 20 tiếng đồng hồ, toàn trái đất có 24 nơi bị động đất, động đất liên tục, đều là hơn cấp 8. Vì thế đoạn sau của đài truyền hình nói: “Trái đất của chúng ta bị sao rồi?” Lúc đó con thấy một hình ảnh có rất nhiều nơi đều là màu đỏ, Trung Quốc có phản ứng, nước ngoài cũng có phản ứng, thật là đáng sợ, chỉ trong vòng 24 tiếng đồng hồ. Phật nói: “*Muốn hay nguồn gốc binh đao, lắng nghe lò mổ tiếng gào đêm thanh*”. Thừa Pháp Sư, bây giờ chiến tranh nhiều quá, nhất là những tai nạn thiên nhiên, thật sự là liên quan đến sát sanh ăn thịt, đã tạo thành quả báo này đúng không ạ?

B: Đúng. Bạn hỏi trái đất làm sao thế, thì cần phải hỏi con người hiện nay đang làm gì?

A: Con người hiện nay đang làm gì à?

B: Đúng vậy. Vì trái đất là vật chất, vật chất là do tâm con người chuyển, nhà khoa học thời cận đại đã chứng minh được điều này rồi, cho nên đưa ra kết luận là tâm không chế vật chất.

A: Là do tâm không chế vật chất.

B: Vì vật chất là tùy ý niệm của chúng ta mà chuyển, ý niệm của chúng ta thiện, vật chất, hoàn cảnh không có gì là không tốt đẹp cả, Cực Lạc thế giới chính là như vậy đó. Hiện nay cư dân trên trái đất của chúng ta, ý niệm của chúng ta bất thiện, lời nói của chúng ta bất thiện, hành vi của chúng ta bất thiện. Bạn suy nghĩ kỹ xem tâm của con người bây giờ là tâm gì? Là tự tư tự lợi, tham sân si mạn, nghi ngờ, là cái tâm này. Tinh thần của cái tâm bây giờ là như thế nào? Là oán trách, hận thù, phiền não, phần nộ, rầu rĩ. Con người bây giờ làm những gì? Sát sanh, trộm cắp, tà dâm, nói dối. Bất thiện đến cao độ rồi, trái đất cũng bất thiện luôn, trái đất là do ý niệm của chúng ta chiêu cảm. Vì thế điều đầu tiên là sức khỏe của chúng ta không tốt, lục phủ ngũ tạng đều mắc bệnh; chỗ ở của chúng ta, tai nạn như thế nào cũng có thể xảy ra. Trong Kinh Phật nói cho chúng ta biết tham lam là chiêu cảm nạn nước, nước biển dâng lên, thủy triều, đó đều là do tâm tham chiêu cảm. Sân hận chiêu cảm nạn lửa, lửa trên núi bộc phát, nhiệt độ của trái đất tăng lên, là do sân hận chiêu cảm mà đến. Ngộ si chiêu cảm nạn gió, chúng ta xem tin tức, một ngày 24 tiếng đồng hồ, chỉ mấy nơi mà lại có đến hai, ba trăm cơn lốc xoáy, từ trước đến giờ chưa từng nghe. Ngạo mạn chiêu cảm động đất; nghi ngờ của tâm tham sân si mạn, nghi ngờ là kinh khủng nhất, đất núi sạt lở. Nghi ngờ là gì? Niềm tin mất rồi, đối với bản thân mà nói thì khả năng miễn dịch không còn nữa, nghi ngờ này nghiêm trọng thì khả năng miễn dịch hoàn toàn không còn nữa rồi. Hoàn cảnh chỗ ở, núi cao sẽ sập xuống, đất sẽ bị lún xuống, điều này trước kia rất ít xảy ra, bây giờ thì ở đâu cũng có. Nguyên nhân là, tự tư tự lợi chính là nguyên nhân chung, tham sân si mạn nghi, oán hận não nộ phiền, sát đạo dâm vọng tửu, mỗi ngày bạn đều làm những thứ này, vẫn tiếp tục làm thì cuối cùng trái đất sẽ bị hủy diệt, loài người cùng đi đến chỗ chết. Những điều họ làm chính là tạo nghiệp như thế. Có thể cứu được không? Có thể, chỉ cần bạn quay đầu, bạn có thể quay đầu, bạn không tự tư tự lợi nữa, thật sự giống như người Trung Quốc thời xưa đã nói: *“Những thứ mình không thích thì đừng đem cho người khác”*. Khởi tâm động niệm trước tiên là phải nghĩ cho người khác, thật sự có thể làm được không tham lam, không sân hận, không si mê, không ngã mạn, không hoài nghi, thì tự nhiên bạn sẽ không tạo nghiệp sát sanh, trộm cắp, tà dâm, nói dối. Khi chúng ta thay đổi như thế thì thân thể sẽ hồi phục khỏe mạnh, trái đất cũng sẽ hồi phục khỏe

manh, tai nạn sẽ không còn nữa. Trước đây không tìm được phương pháp, bây giờ thì hiểu rõ rồi. Điều này trong Kinh Phật đã có từ rất lâu, Kinh Phật nói với chúng ta rằng: “*Cảnh tùy tâm chuyển*”, “*Tất cả pháp đều do tâm tưởng sanh*”, đây là điều Phật thường nói trong Kinh, bây giờ đã được nhà khoa học chứng minh là sự thật, không phải là nói mò, hoàn toàn là sự thật. Cho nên ý niệm tốt thì tất cả đều tốt, ý niệm không tốt thì muôn tốt cũng không thể được.

A: Cảm ơn Pháp Sư. Thưa Pháp Sư, người nước ngoài có nói rằng có ba loài động vật rất đặc biệt sống trên trái đất, tình yêu thương và ánh sáng của chúng nhiều hơn so với loài người, đó là cá heo, cá voi và voi. Năng lượng của chúng cao hơn loài người, chúng bảo vệ năng lượng lớn cho trái đất, nếu chúng chết đi thì năng lượng đó cũng sẽ mất đi. Cách nói này có đạo lý không ạ?

B: Có đạo lý, nhưng có năng lượng nhất vẫn là con người.

A: Vẫn là con người.

B: Con người là động vật có linh tánh cao nhất, bây giờ con người không biết tự yêu thương bản thân mình, con người đi sai đường rồi. Voi không thể thành Phật, con người có thể thành Phật.

A: Thưa Pháp Sư, những loài động vật có linh tính, nếu giết chúng, chúng nhất định sẽ báo thù con người, động vật có linh tính càng cao thì tính báo thù càng lớn, tốc độ báo thù càng nhanh phải không? Pháp Sư xem những bức ảnh con mang đến, thường là nói máu chảy thành sông, nhưng bây giờ phải nói là máu chảy thành biển. Ngài xem con cá heo này, khi thấy đồng loại của nó bị giết hại, nước mắt của nó bộc lộ nỗi đau khổ.

B: Đúng vậy.

A: Pháp Sư xem này.

B: Những điều này chính là nhân tố đầu tiên tạo thành nạn kiếp của ngày nay, quả báo nhất định sẽ hiện tiền.

A: Nhất định sẽ hiện tiền.

B: Mọi người chúng ta đều có thể thấy được.

A: Thật đáng sợ quá, con cảm thấy loài người rất tàn nhẫn.

B: Đúng vậy. Cho nên tận suất tai nạn mỗi năm càng nhiều hơn, lần này so với lần trước thì càng nghiêm trọng hơn, những điều này đã quá rõ ràng rồi.

A: Tự làm tự chịu.

B: Đúng thế. Tai nạn không phải là tự nhiên, vì thế nói tai nạn tự nhiên, lời nói này không thỏa đáng lắm.

A: Không thỏa đáng.

B: Đều là tội của con người tạo ra từ những ý nghĩ và hành vi bất thiện mà chiêu cảm.

A: Vì vậy con người thật sự cần phải tự kiểm điểm, cần phải tự sám hối. Tất cả những tai nạn này có phải là do hành vi của con người nói chung có liên quan đến nhân quả không ạ?

B: Liên quan đến nhân quả.

A: Cho nên đối với những hành vi này, chúng ta thật sự cần phải thành tâm sám hối.

B: Đúng. Bây giờ rất khó, vì rất nhiều người không tin, nguyên nhân chính là chịu sự giáo dục của khoa học, yêu cầu đầu tiên trong giáo dục khoa học chính là nghi ngờ.

A: nghi ngờ tất cả.

B: Từ nghi ngờ họ mới có thể phát hiện ra vấn đề, điều này có thể dùng đối với vật chất, nhưng đối với tâm lý thì không được. Vì trong số những quan điểm trước đây, vật chất và tinh thần là hai vấn đề khác nhau, nên duy vật và duy tâm không phải là một vấn đề, chia ra làm hai vấn đề khác nhau. Nhà khoa học bây giờ mới điều chỉnh chúng lại, phát hiện tâm và vật có mối quan hệ vô cùng mật thiết với nhau. Vật chất phân tích đến cuối cùng là gì? Cơ bản là không có loại vật chất này, mà là tần suất dao động của ý niệm, từ đó sinh ra hiện tượng vật chất. Vì vậy vật chất là do tâm biến hiện ra, nên tâm có thể điều khiển vật chất. Đó chính là ý niệm, ý niệm có thể thay đổi vật chất. Cho nên ý niệm thiện, tất cả vật chất đều tốt đẹp, Tây Phương Cực Lạc thế giới đã bày ra một cách rõ ràng, đang biểu diễn cho chúng ta xem! Trái đất, xã hội của chúng ta hiện nay tai nạn đều đã bộc phát rồi, nguyên nhân do đâu? Tâm con người bất thiện, tạo nghiệp bất thiện, ý nghĩ và hành động cảm ứng, vì thế cảm hóa không phải là khó. Một nhà khoa học người Mỹ, Edward Wilmot Blyden, ông viết sách rất nhiều, đã được dịch ra tiếng Trung Quốc, nghiên cứu về bí mật của niệm lực. Ông ấy nói với chúng ta rằng: “Hóa giải tai nạn 2012, chỉ cần dân cư trên trái đất giác ngộ, từ nay về sau bỏ điều ác tuyên truyền điều thiện, cải tà quy chánh, chấn chỉnh tâm niệm”. Bạn xem, chính là ba câu nói này, nạn kiếp này có thể hóa giải, không những có thể hóa giải mà còn có thể đưa trái đất đi đến ngày càng tốt hơn. Lời nói này rất đúng, giống y như trong Kinh Phật nói, Phật đã

nói điều này 3000 năm trước, 30 năm gần đây mới phát hiện ra. Tâm và vật cùng một thể, không tách rời ra được, vì thế ý niệm có thể thay đổi hoàn cảnh, đầu tiên chính là thay đổi cơ thể của chúng ta. Cho nên nhà khoa học hiện nay tìm được bằng chứng duy trì lí luận này, nhà khoa học toàn thế giới đều thừa nhận, những lí luận khoa học trước đây đều bị lật đổ. Đây là khoa học mới, điều này có thể cứu thế giới. Bằng chứng của họ tìm được rất nhiều, đều là thu thập cách chữa trị không cần dùng thuốc, dùng ý niệm để chữa trị. Không những có thể chữa trị bệnh cho bản thân, mà còn có thể trị bệnh cho trái đất.

A: Còn có thể trị bệnh cho trái đất.

B: Trị bệnh cho trái đất, không sai, đều là dùng ý niệm.

A: Ý niệm.

B: Thiện niệm, không thể tiếp tục dùng ác niệm được nữa.

A: Không thể tiếp tục dùng ác niệm nữa.

B: Không nên dùng nữa.

A: Thừa Pháp Sư, vài năm gần đây có một hiện tượng như thế này, heo, chó, bò, gà, vịt..., có vài con bị mắc bệnh cảm cúm gì đó, con người liền mang những con vật ở khu vực này giết sạch hết. Ngài nói có cần thiết phải làm như vậy không? Xin Pháp Sư từ bi khai thị.

B: Đây là sai lầm.

A: Đây là sai lầm.

B: Đây là kết oán hận với những chúng sanh này, oán hận rất lớn.

A: Oán hận rất lớn.

B: Đúng vậy, đây là sai lầm.

A: Có một người bạn nói với con rằng nếu con người bị cảm thì uống thuốc cảm, chứ đâu thể nói rằng phải mang những người ở khu vực đó đem đi giết chết hết đúng không? Điều này không có tính người!

B: Mất tính người, đây tuyệt đối là sai lầm.

A: Cần phải điều trị cho chúng.

B: Đúng vậy, không sai.

A: Không thể nói là mang tất cả những người này đi giết chết hết.

B: Không sai. Nhưng bây giờ bệnh của con vật đều là do chính con người tạo ra. Bạn xem họ cho chúng ăn cái gì?

A: Đúng rồi.

B: Chúng có tội gì chứ?

A: Dạ.

B: Chúng không phải sống trong môi trường tự nhiên, bạn nói xem oán khí đó lớn đến thế nào? Đồng nghĩa là sinh ra bị nhốt trong cái lồng nhỏ, bị giam cầm, tù chung thân, vậy thì tâm trạng đó sẽ như thế nào?

A: Rất u uất.

B: Chính là như vậy.

A: Rất là u uất.

B: Cho nên loại thịt này có thể ăn được không?

A: Không thể ăn được.

B: Bạn xem tình hình tăng trưởng của chúng, thì chúng ta sẽ không dám ăn thịt của chúng. Hồi giáo nói đảm bảo vệ sinh, bảo vệ tính tình, bảo vệ tính tình lương thiện của mình, động vật có tính tình không tốt đều không ăn. Bây giờ cách nuôi dưỡng như thế thì tính tình đều không tốt, tâm tình của chúng làm sao có thể tốt lên được chứ?

A: Đúng thế ạ!

B: Nhốt chúng cả đời, không có chút tự do nào cả. Ngay cả động vật sinh trưởng trong môi trường tự nhiên mà tính tình không tốt còn không ăn, nhìn thấy cách sinh trưởng như vậy thì sẽ không dám ăn.

A: Không dám ăn.

B: Đây đều là do chính con người tạo ra, cũng đều là tai nạn do khoa học mang lại. Cho nên Cổ Thánh hiền của Trung Quốc không phát triển khoa học, chúng ta bây giờ đã hiểu rõ, đó là tấm lòng đại từ đại bi. Những khoa học tiên tiến người Trung Quốc thời xưa đều biết, họ không muốn làm, không thể phát triển theo hướng này, vẫn là theo con đường luân lý đạo đức.

A: Con có một người bạn ở Cáp Nhĩ Tân, nhà họ nuôi heo. Anh ta hỏi anh của mình: “Cho những con heo này ăn gì vậy?” Anh ta nói không còn dùng thức ăn của heo trước đây nữa, không còn ăn loại đó nữa. Anh ta nói bây giờ dùng một loại hóa học giống như bột màu trắng vậy, heo ăn rồi rất thích ngủ, ngủ thoải mái. Về sau một người bạn của anh ta cũng thường ngủ thoải mái không tỉnh táo, anh ta hỏi: “Tại sao tôi cứ ngủ thoải mái không tỉnh táo?” Người bạn của con mới nói: “Có phải anh rất thích ăn thịt heo không?” Người kia hỏi: “Làm sao anh biết?” “Anh mau bỏ ăn thịt heo đi”. Kết quả là sau khi anh ta từ bỏ ăn thịt thì hiện tượng này cũng không còn nữa.

B: Đúng thế, đây chính là trong thức ăn có độc.

A: Thưa Pháp Sư, con người bây giờ đều thích đẹp, lột da của 100 con vật mới làm ra được một chiếc áo lông. Con cũng thu thập được một số tài liệu. Ngài xem, đây đều là lột da, đây là lột da cạp, cuối cùng bộ da cạp thành ra cái này. Còn có một bức ảnh khác, người này mặc áo lông thỏ, sau đó còn viết lên cảm nhận của người mẹ. Con đã từng xem qua một đoạn video clip, thưa Pháp Sư, làm cho con rất sợ hãi. Đoạn video clip này hiện giờ trên mạng rất nhiều người đang xem. Lột da như thế nào? Con người dùng hết sức ném con gấu racoon xuống đất, còn có cả chồn và thỏ nữa. Ném chúng không chết thì làm sao? Họ lấy giày cao gót, loại giày cao gót của nữ, dùng hết sức giẫm lên chúng, giẫm lên đầu chúng, mắt của chúng vẫn mở to. Còn có một hình ảnh rất thâm thúy, gấu racoon trên xe đều bị lột da, có một con gấu thân của nó toàn là máu, vừa bị lột hết da, “ầm” một cái bị quăng lên xe, cũng không biết ai đã quay lại cảnh này, quay bằng điện thoại di động. Sau đó con gấu racoon này giãy giụa, nó chảy nước mắt, nó rướn cổ ra nhìn rồi thì “hự” một tiếng. Rồi nó lại nhìn, không ai biết nó đang muốn làm gì, nó giãy giụa như vậy, thế rồi nó nhìn da của nó.

B: Da.

A: Sau đó nó rất đau khổ, rồi khóc, cuối cùng thì ngã lăn ra đó. Đoạn video clip này khiến người xem vô cùng sợ hãi! Sau đó con hỏi họ: “Tại sao phải lột da sống như thế chứ?” Họ nói là vì lông này đẹp, da lột sống giá cao, họ tham lợi nhuận cao. Khi họ giao dịch buôn bán, da lột sống và da lột chết giá cả hoàn toàn khác nhau, cho nên đã khiến cho những con vật này phải sống mà chịu tội như thế. Ngài cho rằng những người lột da sống này, những người làm trong ngành chế biến da và lông, và còn những người mặc áo lông nữa, sau này họ phải gánh chịu quả báo như thế nào ạ?

B: Đọa địa ngục lột da.

A: Địa ngục lột da ạ?

B: Đúng, tức là họ lột da động vật như thế nào thì sau này da của họ cũng sẽ bị lột giống như vậy, chịu hình phạt giống như vậy. Trong địa ngục có địa ngục lột da, chắc chắn tương ứng với nghiệp của mình tạo ra.

A: Vậy thì chúng cũng sẽ tìm người trong ngành chế tạo, vì bạn không mua thì chúng sẽ không gặp phải sự đau khổ như thế.

B: Không sai, tất cả đều có tội cả, mà tội cầm đầu chính là người mặc, đây chính là thủ phạm. Bạn không mặc thì họ không tạo nghiệp này, cũng vậy nếu bạn không ăn thì họ sẽ không giết.

A: Đúng vậy ạ!

B: Cho nên chịu hình phạt nặng nhất chính là khi bạn khởi ý niệm này, là khi bạn muốn chúng. Còn cho rằng tôi không giết chúng, chúng đi tìm người giết mà đòi nợ. Người giết tại sao lại giết chúng? Là do người ăn họ muốn mua chúng, họ muốn ăn chúng, oan oan tương báo, không lúc nào ngừng nghỉ.

A: Thưa Pháp Sư, con cảm thấy trên trái đất này độc ác hung bạo nhất chính là loài người.

B: Đúng thế.

A: Đã đến mức không còn việc ác nào mà không dám làm nữa rồi.

B: Đúng vậy.

A: Thưa Pháp Sư, từ ngành chăn nuôi, còn có người đi bán thịt heo, gà; cho đến những người kinh doanh thức ăn gia súc, người bán thuốc, sau này họ phải gánh chịu nhân quả như thế nào?

B: Tất cả đều là địa ngục. Con người bây giờ ai cũng tạo nghiệp địa ngục? Những người trong địa ngục đã chịu tội xong rồi, họ siêu thoát, địa ngục trống rỗng, những người tạo nghiệp này đều vào đó, không biết phải chịu tội bao nhiêu năm, mà không phải dùng năm để tính, dùng kiếp để tính, thời gian rất dài, vô cùng đáng sợ! Cả đời bạn làm được bao nhiêu việc tốt, quả báo tốt đó bạn hưởng hết rồi, tội bạn tạo tích lũy ở đó, đây chính là quả báo kiếp sau của bạn. Con người nếu thật sự biết nhân quả báo ứng thì thà đói chết chứ cũng không ăn thịt của chúng sanh.

A: Cũng sẽ không mặc da của động vật.

B: Đúng vậy.

A: Thưa Pháp Sư, có người cuộc đời của họ đoản mạng, bệnh khổ luôn bám theo họ, Ngài cho rằng đây là do nguyên nhân gì tạo thành?

B: Đây là nghiệp báo.

A: Nghiệp báo ư?

B: Đúng vậy. Bạn thấy được quả thì bạn sẽ biết được nhân họ tạo, biết được họ tạo nghiệp gì? Nhìn thấy người bây giờ tạo nhân thì biết được sau này quả của họ sẽ như thế nào. Tự mình để ý mà xem, tự mình hiểu, thì bản thân sẽ không dám làm.

A: Dạ.

B: Tất cả chúng sanh đều có linh tính, đều là người tạo nghiệp đầu thai vào đường súc sanh, chúng không khác gì con người. Chúng chịu quả báo này, chúng không cam lòng, chúng vẫn còn oán khí. Động vật nhỏ cũng tham sống sợ chết, bạn xem biểu hiện của những động vật nhỏ này thì bạn sẽ hiểu rõ. Oán hận này, kiếp sau kiếp sau sẽ báo nữa, đời đời kiếp kiếp báo tới báo lui, đó gọi là oan oan tương báo, không lúc nào ngừng nghỉ. Đây chính là tại sao có luân hồi, nhân của luân hồi là ở chỗ này. Cho nên chỉ có Phật Bồ Tát có thể cứu được, Phật Bồ Tát làm cho bạn giác ngộ, không nên tiếp tục báo thù nữa, thôi bỏ hết đi!

A: Thôi bỏ đi.

B: Bạn có thể tỉnh ngộ, không tiếp tục báo thù nữa, cái nghiệp này đến đây thì chấm dứt.

A: Vì vậy khi có một số động vật muốn báo thù thì mọi người liền khuyên chúng buông bỏ đi: “Chúng ta buông bỏ oán hận, các vị cũng niệm Phật cầu sanh Tây Phương Cực Lạc thế giới”. Chúng nói: “Được rồi, tôi đồng ý đi, nhưng tôi phải báo thù xong đã, tôi phải lấy mạng nó trước rồi tôi mới đi”.

B: Quả thật là như vậy.

A: Vậy thì phiền phức rồi.

B: Thực ra, chúng muốn lấy mạng anh ta thì anh ta không thể đi Cực Lạc thế giới được.

A: Đúng thế ạ.

B: Đúng vậy, chúng cần phải giác ngộ.

A: Cần phải giác ngộ.

B: Cần phải giác ngộ cái gì? Phải biết đây đều là giả, giống như một con ác mộng vậy. Là do khi bản thân mê hoặc điên đảo tạo ra nghiệp như vậy, đầu óc tỉnh táo thì làm sao có thể làm việc xấu ác như vậy chứ. Cho nên nói một cách thấu suốt, vẫn là do chúng ta đã sơ sót bỏ đi giáo dục truyền thống của tổ tiên, đây là nguyên nhân thực sự. Tại sao người xưa không tạo nghiệp như vậy, tại sao người bây giờ dám làm mà người xưa lại không dám làm.

A: Thừa Pháp Sư, những người này họ cần hiểu rõ nhân quả. Họ có thể dùng giày cao gót ra sức giẫm đạp con vật rồi thì lột da sống chúng, họ trợn to mắt, họ làm như vậy đó. Con vật cũng trợn to mắt, họ cũng trợn to mắt, chúng nhớ họ rõ ràng trong A-lại-da thức, đời đời kiếp kiếp đều bám theo họ.

B: Đúng, không sai.

A: Thưa Pháp Sư, không hiểu nhân quả thật sự rất đáng sợ.

B: Đúng vậy, đúng vậy!

A: Chúng con may mắn được học Phật, nếu không thì quả thật là thê thảm rồi.

B: Đúng, sẽ không hiểu được. Giáo dục nhân quả, trước đây là Miếu Thành Hoàng dạy. Người bây giờ không tin, Miếu Thành Hoàng cũng phá bỏ rồi, đều không cần nữa, không cần nữa thì con người sẽ tạo nghiệp.

A: Thực ra nhân quả báo ứng, những điều này tốt nhất là thông qua truyền thông, đây là tốt nhất, chuyển đến mọi người, Ngài nói đúng không ạ? Nhưng có một số người không làm như thế.

B: Đúng vậy.

A: Rất nhiều người trong nhà có người bệnh, có người đề nghị họ: “Bạn bỏ ăn thịt đi, đừng ăn thịt nữa”, rồi sau đó khuyên họ phóng sanh, tốt nhất là cả nhà đều ăn chay, Ngài nói như vậy có lợi ích không?

B: Có lợi ích.

A: Có lợi ích, tại sao ạ?

B: Đây là bạn thật sự biết sai rồi, bạn thật sự biết sám hối, những oan gia trái chủ có một số họ chịu tha thứ cho bạn, họ bỏ đi. Trừ khi oán hận quá lớn, họ nói bạn bị như vậy là quá nhẹ rồi, vẫn còn chưa đủ. Vì oan gia trái chủ quá nhiều, phía sau mỗi người đều có một đồng lớn, nếu người có thiên nhãn thì có thể thấy được, phía sau đều là một đồng lớn.

A: Sợ chết người luôn.

B: Thật sự là dọa chết người. Còn gì nữa? Trên không trung đâu đâu cũng có. Bạn xem khí hậu bây giờ, thời tiết trong xanh rất ít, đều là mây đen chướng khí, đó là gì vậy? Là oan hồn, oán khí.

A: Thưa Pháp Sư, con người có oán khí, bạn đắc tội họ một câu, họ có thể nhớ rất lâu, vậy thì giết người hại mạng, oán khí sẽ càng nặng hơn.

B: Không sai, chúng sẽ mãi mãi không bao giờ quên, sẽ bám theo bạn rất nhiều kiếp để báo thù, chờ cơ hội báo thù.

A: Đến bao giờ mới có thể trả hết chứ? Thật đáng sợ quá.

B: Không còn cách nào cả, cả đời tạo nghiệp, vô lượng kiếp cũng trả không hết.

A: Thưa Pháp Sư, bây giờ đề xướng phóng sanh, không có nơi nào có thể thả được cả.

B: Không sai.

A: Vậy phải làm sao đây? Ngài cho rằng phóng sanh như thế nào là tốt nhất ạ?

B: Vẫn là niệm Phật.

A: Niệm Phật.

B: Đúng vậy.

A: Niệm Phật là phóng sanh tốt nhất.

B: Ăn chay, niệm Phật, bồi dưỡng tâm từ bi của bản thân.

A: Niệm Phật, ăn chay là phóng sanh tốt nhất.

B: Đúng thế. Tâm từ bi, chúng ta luôn yêu thương bảo vệ chúng sanh, không sát hại chúng sanh nữa, bây giờ thật sự không tìm được chỗ để phóng sanh, động vật dưới nước, nước đều có độc.

A: Thả nó cũng là con đường chết.

B: Đúng, thật là khó! Cho nên chúng ta mang công đức niệm Phật hồi hướng cho tất cả chúng sanh, khuyên họ buông bỏ thế giới này, thế giới này là giả, rất khổ, rất là đáng thương, cầu sanh Tịnh Độ, buông bỏ hết quá khứ.

A: Buông bỏ hết.

B: Buông bỏ hết, thật sự giác ngộ, chúng ta chính là làm như thế. Người phải báng mình, làm nhục mình, chướng ngại mình, hãm hại mình, những điều này đều buông bỏ hết.

A: Buông bỏ hết.

B: Tại sao thế? Vì nếu bạn nhớ những điều này thì sẽ chướng ngại bạn vãng sanh.

A: Đúng vậy ạ.

B: Tôi buông bỏ hết tất cả, tôi vãng sanh rồi, các bạn ở lục đạo chịu tội, còn phải chịu báo ứng. Có duyên với tôi thì khi nào bạn sám hối, bạn biết sai, bạn quay đầu, tôi sẽ lại đến giúp đỡ bạn. Không biết sai, không quay đầu, đến cũng không có lợi ích gì cả, mình có giúp họ, họ cũng không tiếp nhận.

A: Vâng, đúng vậy.

B: Cho nên đến khi bạn có thể tiếp nhận, thì tôi nhất định sẽ đến để giúp bạn, đó gọi là đại từ đại bi.

A: Chúng con vô cùng cảm ơn Pháp Sư.